

skridt som det, der her er foreslaaet, og jeg kan ikke lade være med at sige, at det i Virkeligheden ogsaa er sørgeligt, at det er kommet saa vidt her i Danmark, at naar det drejer sig om Bevilling og Op-gaver, hvis Formaal er at dygtiggøre vort Folk og frugtbargøre vort Land, skal Talen lyde: Det have vi ikke Raad til, vi have ingen Penge. Hvorfor have vi nemlig ikke Penge? Fordi vi kaste dem ud til unyttige Militærforanstaltninger.

Hornstrup: Naar man ser paa det Lovforslag, vi nu behandle, kan man ikke nægte, at det er Meningen at foretage en stærk Reduktion af de Tilskud, som hidtil have været ydede Landbruget. Min Kritik af Lovforslaget vil nærmest kun blive en Gentagelse, idet jeg paa mange Punkter er enig med det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. Th. Nielsen) og det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen).

I § 3, fjortende Stykke, angaaende Statens Tilskud til Præmiering af Heste og Kvæg staar der, at Statens Tilskud kan kun anvendes til Præmiebeløb paa 10 Kr. og derover. Jeg synes, det er fuldstændig forkert, at man saaledes vil binde de forskellige Foreninger til at anvende et bestemt Beløb, man maa absolut stille dem frit. Det er jo ikke for at faa et bestemt Præmiebeløb, altsaa selve Pengene, at man trækker Dyrene til Dyrskuerne, men det er for at faa Anerkendelsen. Derfor maa man stille Foreningerne frit med Hensyn til, hvor store Præmier de ville yde, men det gør man ikke her. Jeg tror, at der er mange smaa Foreninger, som ikke kunne faa Raad til at yde saa store Beløb, naar de skulle yde til alle dem, hvem der med Rette tilkommer Præmier.

To ærede Medlemmer have omtalt samme Paragrafs ottende Stykke, som gaar ud paa, at Beløbene kunne anvendes til Præmier for Køer og Kvier, dog at enkelte Køer og Kvier ikke kunne præmieres, naar de hidrøre fra Kvæghold paa over 4 Malkekøer. Til deres Kritik af dette Spørgsmaal maa jeg ogsaa føje min, idet der i alle Egne, men dog særlig oppe hos os, er en Masse Husmænd, som have baade 5 og 6 Køer, og jeg synes, det vilde være urigtigt at skyde dem til Side. Det vil nemlig blive uhyre vanskeligt for dem at stille med Samling ved Dyrskuer, og det vil ogsaa være urigtigt at forlange dette.

I § 3, nittende Stykke, hedder det: „Præmierne maa kun tildeles for saadanne

Dyr, der opgives at ville blive til Stede i Landet som Avlsdyr til i det mindste to Aar efter Præmieuddelingens Dato.“ Efter den nugældende Husdyrløvs skulde de kun blive eet Aar i Landet, og jeg tror, det er forkert at forandre det. Præmiebeløbene ere ikke saa store, at det kan gøre saa meget. Hvis en Mand ser sin Fordel ved at sælge saadanne præmierede Dyr, naar der er gaaet et Aar efter Præmieringen, indrømmer jeg, at det ikke spiller saa stor en Rolle for ham, om han skal tilbagebetale denne Præmie. Jeg tror dog, det er forkert at sætte en saa lang Tid. Der kunde tænkes det Tilfælde, hvor et saadant præmieret Dyr viser sig at være mindre heldigt som Avlsdyr, naar der er gaaet 1 eller 1½ eller 1¾ Aar, og i saa Tilfælde synes jeg, det er forkert at forlange, at vedkommende Mand skal beholde det i 2 Aar.

I § 7, første Stykke, staar der, at Afkomspræmie kan kun tildeles for Hingste, der ere i god og avledygtig Stand. Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsmi-nister, hvad han mener med Betegnelsen „god Stand“. Jeg tror, at det har været en Skavank ved de fleste af vore Skuer, at der har været taget alt for meget Hensyn til, hvorvidt Dyrene have været i god Stand, idet de i mange Tilfælde have været nærmest ligefrem overfedede, og jeg tror ikke, det er heldigt for et Avlsdyr. I samme Paragrafs 2det Stykke omhandles Kaaringsskuerne for Hingste. For Eftertiden skulle vi efter dette Forslag slet ingen Hingsteskuer have, men derimod Kaaringsskuer, som skulle holdes i Februar—Marts. Ligesom det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds vil jeg anse det for meget uheldigt, om de skulle holdes paa den Tid, navnlig af den Grund, at i Februar—Marts ere næsten alle vore Hingste overfedede. Man kan ikke se, hvordan Dyrene egentlig ere, det er først, naar de komme til at bedække, naar de komme ud i Marken for at arbejde, at de faa noget af Fedtet af sig, saa man kan se, hvad de egentlig ere værd.

I § 8, fjerde Stykke, omhandles Valget af Kommissionsmedlemmerne. Formændene udnævnes af Landbrugsmi-nisteren ligesom efter den nugældende Lov, medens de øvrige Medlemmer samt Suppleanterne vælges af den paagældende Fællesforening efter Indstilling af de lokale Landboforeninger indenfor Skuekredsens Omraade. Disse sidste Medlemmer have, som nævnt, tidligere været valgte af Amtsraadene, og jeg tror, at det Valg har været